

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 24/2021
28.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саше Петровића, због три кривична дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Петровића, адвоката Небојше Шеперац, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 4К 33/19 од 02.07.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 н - 732/20 од 01.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Петровића, адвоката Небојше Шеперац, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину 4К 33/19 од 02.07.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 н - 732/20 од 01.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину 4К 33/19 од 02.07.2020. године, окривљени Саша Петровић оглашен је кривим због извршења три кривична дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, за која му је суд претходно утврдио појединачне казне затвора у трајању од по 2 године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и 6 месеци, у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 08.11.2018. године до 14.05.2019. године. Истом пресудом остављена је на снази мера забране прилажења, састајања и комуницирања са оштећенима АА, ББ и ВВ изречена решењем Основног суда у Параћину 4К 33/19 од 31.05.2019. године, која ће трајати до упућивања окривљеног на издржавање казне затвора, сходно члану 197. став 1. ЗКП. Одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 н - 732/20 од 01.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Саше Петровића и пресуда Основног суда у Параћину 4К 33/19 од 02.07.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Саше Петровића, адвокат Небојша Шеперац, због

повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 27. и члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да, у односу на кривично дело учињено на штету оштећене АА, у изреци побијане пресуде недостаје елеменат кривице окривљеног у односу на тежу последицу – тешку телесну повреду, те како у изреци пресуде недостаје битан елеменат кривичног дела у односу на тежу последицу, то су нижестепени судови окривљеног осудили уз примену закона који се није могао применити, конкретно није било могуће применити одредбу члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и тако квалификовати наведено кривично дело.

Чланом 194. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело насиље у породици врши онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице, а ставом три истог члана прописано је да тежи облик кривичног дела који постоји ако је услед дела из става 1. или 2. овог члана наступила тешка телесна повреда или тешко нарушавање здравља или су учињена према малолетном лицу.

Изреком правноснажне пресуде утврђено је да је окривљени „свестан свог дела и забрањености истог и хтео његово извршење, применом насиља угрозио спокојство, телесни интегритет и душевно стање своје супруге, оштећене АА“, дакле утврђено је постојање умишљаја у односу на основно кривично дело из члана 194. став 1. КЗ, као и да јој је том приликом нанео више повреда (ближе описаних у изреци пресуде) које све укупно представљају тешку телесну повреду, без описа облика кривице у односу на тешку телесну повреду.

Одредбом члана 27. Кривичног законика прописано је да кад је из кривичног дела произашла тежа последица због које закон за то дело прописује тежу казну, та се казна може изрећи ако је учинилац у односу на ту последицу поступао из нехата, а и са умишљајем ако тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела.

Примена наведене законске одредбе на конкретан случај значи да одговорност за тежу последицу (тешку телесну повреду) за кривично дело из члана 194. став 3 у вези става 1. Кривичног законика може постојати само ако је окривљени у односу на ту последицу поступао из нехата, јер би се у супротном то јест да је поступао са умишљајем радило о стицају два кривична дела и то основног облика кривичног дела

насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и тешке телесне повреде из члана 121. став 1. КЗ.

Изостављање из изреке правноснажне пресуде облика кривице у односу на тежу последицу не значи да радња извршења кривичног дела не садржи сва битна обележја кривичног дела из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, већ представља неразумљивост изреке правноснажне пресуде, будући да се наведено кривично дело у односу на тежу последицу и не може изршити другим обликом кривице од нехата, а што у конкретном случају и произилази из изреке пресуде (иако није експлицитно наведено) будући да је постојање умишљаја утврђено само у односу на основни облик кривичног дела насиље у породици.

Нехат као облик кривице у односу на тежу последицу се у конкретном случају подразумева, иако није изричито наведен јер да није тако, радња извршења не би ни могла бити правно квалификована као кривично дело из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, већ би се радило о стицају два умишљајна кривична дела, како је то већ наведено у овој пресуди. Стога су неосновани наводи захтева да је суд погрешно примени закон када је окривљеног огласио кривим за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, односно учинио повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

У преосталом делу захтева, образлажући повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног наводи да радњама извршења кривичног дела, описаним у изреци првостепене пресуде, окривљени Саша Петровић са умишљајем остварио сва битна обележја кривичног дела из члана 194. став 1. КЗ, али и обележја кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, јер у оваквој кривичноправној ситуацији окривљени Саша Петровић није могао бити оглашен кривим за квалификовани облик насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, јер умишљајно наношење тешке телесне повреде не може представљати квалификааторну околност за кривично дело из члана 194. став 1. КЗ.

Због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП подношење овог ванредног правног лека, дозвољено је окривљеном преко браниоца, међутим када се има у виду да је окривљени Саша Петровић правноснажном пресудом оглашен кривим због три кривична дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, а не и за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. КЗ, то би у овом смислу испитивање правноснажне пресуде било на штету окривљеног. С обзиром на то да бранилац није овлашћен да предузима радње (па и да подноси захтев за заштиту законитости) на штету окривљеног у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, то Врховни касациони суд ове наводе захтева није даље разматрао.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић Милојковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија,
Радмила Драгићевић Дичић, с.р.